

Czwartek, 10 marca 2022 r.

P9_TA(2022)0075

Europejskie ramy podatku u źródła

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2022 r. w sprawie europejskich ram podatku u źródła (2021/2097(INI))

(2022/C 347/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 12, 45, 49, 58, 63, 64, 65, 113, 115 i 116 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 11 listopada 2011 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich (COM(2011)0714),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich („dyrektywę w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych”) ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiającą przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego ⁽²⁾, oraz dyrektywę Rady (UE) 2017/952 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2016/1164 w zakresie rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych dotyczących państw trzecich ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich („dyrektywę w sprawie odsetek i należności licencyjnych”) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wnioski Komisji z dnia 25 października 2016 r. w sprawie wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2016)0685) oraz z dnia 25 października 2016 r. w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2016)0683), pakiet dotyczący opodatkowania gospodarki cyfrowej ⁽⁷⁾, a także stanowisko Parlamentu w tej sprawie,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 maja 2021 r. zatytułowany „Opodatkowanie działalności gospodarczej w XXI wieku” (COM(2021)0251),
- uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 19.7.2016, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 144 z 7.6.2017, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 49.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1.

⁽⁷⁾ Na pakiet składają się: komunikat Komisji z dnia 21 marca 2018 r. zatytułowany „Czas ustanowić nowoczesne, sprawiedliwe i skuteczne normy opodatkowania gospodarki cyfrowej” (COM(2018)0146), wniosek Komisji z dnia 21 marca 2018 r. dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej przepisy dotyczące opodatkowania osób prawnych, których obecność na rynku cyfrowym jest znacząca (COM(2018)0147), wniosek Komisji z dnia 21 marca 2018 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od usług cyfrowych pobieranego od przychodów wynikających ze świadczenia niektórych usług cyfrowych (COM(2018)0148) oraz zalecenie Komisji z dnia 21 marca 2018 r. w sprawie opodatkowania osób prawnych, których obecność na rynku cyfrowym jest znacząca (C(2018)1650).

⁽⁸⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 196.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady i Komisji z 13 grudnia 2017 r. przyjęte w następstwie dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania ⁽⁹⁾,
- uwzględniając działania następcze Komisji w stosunku do każdej z ww. rezolucji Parlamentu ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych z dnia 23 września 2020 r. w sprawie systemów cum-ex, cum-cum i żądania zwrotu podatku u źródła,
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 19 października 2009 r. w sprawie procedur w zakresie ulg w podatku u źródła ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 listopada 2011 r. zatytułowany „Podwójne opodatkowanie w obrębie jednolitego rynku” (COM(2011)0712),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 lipca 2020 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą” (COM(2020)0312),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 września 2020 r. zatytułowany „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania” (COM(2020)0590);
- uwzględniając opublikowany przez Komisję kodeks postępowania w sprawie podatku u źródła z 2017 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego z 11 maja 2020 r. w sprawie systemów cum-ex, cum-cum i żądania zwrotu podatku u źródła,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych z 23 września 2020 r. w sprawie przeglądu rozporządzenia MAR,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 24 marca 2017 r. zatytułowane „Przyspieszenie budowy unii rynków kapitałowych: zlikwidowanie krajowych barier dla przepływów kapitałowych” (COM(2017)0147),
- uwzględniając badanie unijnego obserwatorium podatkowego z października 2021 r. zatytułowane „Revenue effects of the global minimum tax: country-by-country estimates” [Wpływ minimalnego globalnego podatku na dochody: dane szacunkowe według poszczególnych krajów],
- uwzględniając badanie unijnego obserwatorium podatkowego z 22 listopada 2021 r. zatytułowane „New forms of tax competition in the European Union: An empirical investigation” [Nowe formy konkurencji podatkowej w Unii Europejskiej: analiza empiryczna],
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ⁽¹²⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 22 stycznia 2021 r. zatytułowany „Wytyczne dla państw członkowskich – plany odbudowy i zwiększania odporności” (SWD(2021)0012),
- uwzględniając oświadczenie z 1 lipca 2021 r. wydane w ramach otwartych ram grupy G-20 / Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS), dotyczące opartego na dwóch filarach rozwiązania w sprawie wyzwań podatkowych wynikających z cyfryzacji gospodarki,
- uwzględniając projekt OECD dotyczący ulg podatkowych wynikających z umów i poprawy przestrzegania przepisów (TRACE),

⁽⁹⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 132.

⁽¹⁰⁾ Wspólne działania następcze z dnia 16 marca 2016 r. w sprawie wprowadzenia przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w Unii oraz rezolucje komisji TAXE 1, działania następcze z dnia 16 listopada 2016 r. w związku z rezolucją Parlamentu Europejskiego w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach, działania następcze z kwietnia 2018 r. w związku z zaleceniem komisji PANA, działania następcze z dnia 26 marca 2019 r. w związku z rezolucją w sprawie afery cum-ex oraz działania następcze z dnia 27 sierpnia 2019 r. w związku z rezolucją komisji TAX3.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 279 z 24.10.2009, s. 8.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

- uwzględniając przeprowadzoną przez Komisję wstępną ocenę skutków z 28 września 2021 r. dotyczącą inicjatywy zatytułowanej „Nowy unijny system na rzecz unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania nadużyciom podatkowym w obszarze podatku u źródła”,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach ⁽¹³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach ⁽¹⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie afery cum-ex: przestępstwa finansowego i luk w obowiązujących ramach prawnych ⁽¹⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie przestępstw finansowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania ⁽¹⁶⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie zmian w unijnym wykazie rajów podatkowych ⁽¹⁷⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 września 2021 r. zatytułowaną „Wdrożenie wymogów UE dotyczących wymiany informacji podatkowych: postępy, wyciągnięte wnioski i przeszkody do pokonania” ⁽¹⁸⁾,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0011/2022),
- A. mając na uwadze, że państwa członkowskie nadal tracą dochody podatkowe z powodu szkodliwych praktyk podatkowych, a szacunki dotyczące dochodów utraconych z powodu unikania opodatkowania przez przedsiębiorstwa wahają się od 36–37 mld EUR ⁽¹⁹⁾ do 160–190 mld EUR rocznie ⁽²⁰⁾;
- B. mając na uwadze, że według niezależnych badań ⁽²¹⁾ państwa członkowskie UE tracą łącznie więcej dochodów z tytułu podatku od osób prawnych na rzecz innych państw członkowskich niż na rzecz państw trzecich;
- C. mając na uwadze, że wysokie przepływy należności licencyjnych, odsetek lub dywidend przez daną jurysdykcję wskazują na to, że zyski są przekierowywane wyłącznie, aby zmniejszyć obciążenie podatkowe;
- D. mając na uwadze, że struktury agresywnego planowania podatkowego można zebrać w trzy główne grupy: (i) należności licencyjne, (ii) wypłaty odsetek oraz (iii) ustalanie cen transferowych ⁽²²⁾, co pokazuje znaczenie przepływów dochodów pasywnych w unikaniu opodatkowania i uchylaniu się od opodatkowania;
- E. mając na uwadze, że w otwartych ramach OECD/G20 w zakresie BEPS uzgodniono kluczowe elementy dwufilarowej reformy międzynarodowego systemu podatkowego, aby sprostać wyzwaniom wynikającym z cyfryzacji gospodarki, w tym minimalną efektywną stawkę podatku od osób prawnych w wysokości 15 %;
- F. mając na uwadze, że jak oszacowało unijne obserwatorium podatkowe, wdrożenie filaru II porozumienia OECD/G20 doprowadzi natychmiast w 27 państwach członkowskich do wzrostu dochodów podatkowych o 63,9 mld EUR;

⁽¹³⁾ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 51.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 79.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 102.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 8.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 177.

⁽¹⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0392.

⁽¹⁹⁾ Sprawozdanie Komisji z 18 maja 2021 r. zatytułowane „Annual report on taxation 2021” [Sprawozdanie roczne w sprawie opodatkowania za rok 2021].

⁽²⁰⁾ Dover, R. i in., „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union, Part I: Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning” [Zapewnienie przejrzystości, koordynacji i konwergencji w polityce opodatkowania osób prawnych w Unii Europejskiej. Część I: Ocena skali agresywnego planowania podatkowego w kontekście podatku od osób prawnych], Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Analiz Parlamentarnych, Dział ds. Europejskiej Wartości Dodanej, wrzesień 2015 r.

⁽²¹⁾ Thomas Tørsløv, Ludvig Wier i Gabriel Zucman, „The Missing Profits of Nations” [Brakujące dochody narodowe], dokument roboczy 24701, czerwiec 2018 r., dostępny na stronie: <https://www.nber.org/papers/w24701>

⁽²²⁾ https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2018-03/taxation_papers_71_atp_.pdf

Czwartek, 10 marca 2022 r.

- G. mając na uwadze, że podatki u źródła mogą ograniczyć ryzyko uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, ale mogą prowadzić do podwójnego opodatkowania; mając na uwadze, że takie podatki stanowią dla państw członkowskich źródło dochodów do finansowania wydatków publicznych oraz stanowią skuteczne narzędzie zabezpieczenia krajowej podstawy opodatkowania i zwalczania przenoszenia zysków do jurysdykcji o niskich stawkach podatkowych;
- H. mając na uwadze, że zmiany na szczeblu UE i państw członkowskich w systemie podatków u źródła powinny być powiązane z istniejącymi i przyszłymi przepisami w sprawie zapobiegania unikaniu opodatkowania, takimi jak wdrażanie wyżej wymienionego porozumienia przez otwarte ramy OECD/G20 w zakresie BEPS;
- I. mając na uwadze, że oba systemy – cum-ex i cum-cum – wiążą się z odzyskaniem podatku od dywidend pobieranego u źródła, do którego beneficjenci nie byli uprawnieni, i według szacunków w latach 2000–2020 podatnicy ponieśli z tego tytułu łączne koszty w wysokości około 140 mld EUR; mając na uwadze, że większość tych żądań zwrotu uznano za nielegalne, a doniesienia o nich stanowią największy w historii skandal związany z oszustwami podatkowymi w Unii Europejskiej;
- J. mając na uwadze, że złożone, długotrwałe, kosztowne i niestandardowe procedury zwrotu zwiększają ryzyko oszustw podatkowych i systemów unikania opodatkowania, o czym świadczą doniesienia dotyczące cum-ex, a jednocześnie zwiększają obciążenie administracyjne dla inwestycji transgranicznych, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) i inwestorów detalicznych, oraz mogą zniechęcać do inwestycji transgranicznych i tworzyć przeszkodę dla integracji rynku i rozwoju unii rynków kapitałowych;
- K. przypomina swoje stanowisko w sprawie unii rynków kapitałowych zawarte w rezolucji z dnia 8 października 2020 r. zatytułowanej „Dalszy rozwój unii rynków kapitałowych: poprawa dostępu do finansowania z rynków kapitałowych, w szczególności dla MŚP, oraz zwiększenie możliwości udziału inwestorów detalicznych”⁽²³⁾; mając na uwadze, że UE jest zobowiązana do ukończenia projektu unii rynków kapitałowych oraz do promowania prawdziwego rynku europejskiego, który zachęca do inwestycji transgranicznych; mając na uwadze, że Komisja ogłosiła cel zmniejszenia obciążeń podatkowych w przypadku inwestycji transgranicznych jako jeden z kluczowych punktów działania w komunikacie z 2020 r. zatytułowanym „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”;
- L. mając na uwadze, że wprowadzone w przeszłości przez Komisję niewiążące środki mające na celu ułatwienie procedur ubiegania się o zwrot podatku, w tym kodeks postępowania w sprawie podatku u źródła oraz zalecenie w sprawie uproszczenia procedur ubiegania się o ulgi w transgranicznym podatku u źródła, przyniosły jedynie ograniczone rezultaty; mając na uwadze, że pakiet OECD dotyczący TRACE⁽²⁴⁾ również nie jest powszechnie stosowany;
- M. mając na uwadze, że Komisja oszacowała łączne koszty procedur zwrotu podatku u źródła na około 8,4 mld EUR w 2016 r., na co składały się głównie utracone ulgi podatkowe, koszty procedur żądania zwrotu podatku oraz koszty utraconych korzyści⁽²⁵⁾, co czyniło perspektywę inwestycji transgranicznych mniej atrakcyjną;
- N. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie odsetek i należności licencyjnych oraz dyrektywa w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych zwalniają z podatku u źródła niektóre płatności transgraniczne, które mają miejsce w UE i są związane z odsetkami, należnościami licencyjnymi i dywidendami, aby wyeliminować podwójne opodatkowanie;
- O. mając na uwadze, że 26 lutego 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał orzeczenie w kilku sprawach dotyczących duńskiego systemu podatku u źródła od dywidend i odsetek wypłacanych przez przedsiębiorstwa duńskie przedsiębiorstwom w innych państwach członkowskich UE, co miało ważne konsekwencje dla stosowania dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych oraz dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych; mając na uwadze, że sprawy te potwierdzają znaczenie wiarygodnych informacji na temat własności rzeczywistej i substancji biznesowej po stronie odbiorcy dochodów pasywnych;

⁽²³⁾ Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 89.

⁽²⁴⁾ Uwagi wstępne Paula Gisby'ego z Accountancy Europe podczas wysłuchania publicznego w podkomisji FISC w Parlamencie Europejskim 27 października 2021 r.

⁽²⁵⁾ Sprawozdanie Komisji z 24 marca 2017 r. zatytułowane „Przyspieszenie budowy unii rynków kapitałowych: zlikwidowanie krajowych barier dla przepływów kapitałowych” (COM(2017)0147).

Czwartek, 10 marca 2022 r.

- P. mając na uwadze, że jak przewidziano w motywie 3 dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych, „niezbędne jest zapewnienie, aby odsetki oraz należności licencyjne były opodatkowane w państwie członkowskim tylko raz”;
- Q. mając na uwadze, że od 2012 r. negocjacje w sprawie przeglądu dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych utknęły w martwym punkcie w Radzie z powodu rozbieżnych poglądów państw członkowskich na temat możliwości wprowadzenia skutecznej minimalnej stawki podatkowej dla opłat licencyjnych i odsetek; mając na uwadze, że Komisja uznaje, iż transpozycja drugiego filaru otwartych ram OECD/G20 w zakresie BEPS powinna utorować drogę do zatwierdzenia oczekującego na rozpatrzenie wniosku, który dotyczy przekształcenia dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych⁽²⁶⁾;
- R. mając na uwadze, że Komisja zobowiązała się do zaproponowania inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia wspólnego, znormalizowanego, ogólnounijnego systemu ulg w podatku u źródła, któremu towarzyszyłby mechanizm wymiany informacji i współpracy między administracjami podatkowymi⁽²⁷⁾;
- S. mając na uwadze, że wysokie standardy współpracy między państwami członkowskimi w zakresie opodatkowania w granicach Traktatów i europejskich ram prawnych pozostają kluczowe dla ochrony i zabezpieczenia integralności jednolitego rynku;

Położenie kresu praktykom przenoszenia zysków

1. zauważa, że pomimo ciągłych wysiłków występują duże różnice dotyczące stawek i procedur w zakresie ulg w systemie podatków u źródła w poszczególnych państwach członkowskich, co doprowadziło do powstania luk prawnych i braku pewności prawa; zauważa ponadto, że obecny system jest nadużywany w celu przenoszenia zysków, umożliwia agresywne planowanie podatkowe i stwarza niepożądane skutki podwójnego opodatkowania, a ponadto tworzy bariery dla inwestycji transgranicznych na jednolitym rynku;
2. z zadowoleniem przyjmuje znaczne postępy poczynione w ostatnich latach w walce ze szkodliwymi praktykami podatkowymi, zarówno na szczeblu unijnym, jak i międzynarodowym, i podkreśla, że konieczne jest lepsze stosowanie obowiązujących przepisów oraz – w świetle coraz liczniejszych dowodów na przenoszenie zysków, szkodliwą konkurencję podatkową i oszustwa, zwłaszcza po doniesieniach cum-ex – że konieczne mogą być działania ustawodawcze, wraz z wysiłkami na rzecz usunięcia przeszkód podatkowych dla inwestycji transgranicznych;
3. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte dzięki otwartym ramom OECD/G20 w sprawie reformy opartej na dwóch filarach, w tym globalnej minimalnej efektywnej stawki podatku od osób prawnych; uważa, że jest to ważny krok, aby zakończyć praktykę przenoszenia zysków do jurysdykcji o niskich stawkach podatkowych, ograniczyć szkodliwą konkurencję podatkową między terytoriami oraz zapewnić, aby przedsiębiorstwa płaciły sprawiedliwą część podatku w każdej jurysdykcji; zauważa jednak, że porozumienie zawiera klauzule wyłączenia podatkowego oraz wyłączenie de minimis i że zakres jego stosowania skupia się na przedsiębiorstwach wielonarodowych, których skonsolidowane obroty globalne wynoszą co najmniej 750 mln EUR;
4. wyraża zadowolenie, że 137 krajów i jurysdykcji poparło porozumienie w sprawie reformy dwóch filarów otwartych ram OECD/G20; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w porozumieniu uczestniczą wszyscy członkowie G-20, wszyscy członkowie OECD i wszystkie państwa członkowskie UE; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja przedstawiła wniosek ustawodawczy dotyczący wdrożenia zgodnie z porozumieniem drugiego filaru wkrótce po opracowaniu przez OECD modelowych zasad; wzywa Radę do szybkiego przyjęcia tych wniosków, przy uwzględnieniu stanowiska Parlamentu, tak aby weszły w życie w 2023 r.; uważa, że wprowadzenie minimalnych stawek do konkurencji podatkowej jest częścią wdrażania porozumienia międzynarodowego;
5. przypomina, że podatki u źródła mogą stanowić środek obronny przyjmowany przez państwa członkowskie wobec krajów wymienionych w unijnym wykazie jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych; apeluje do Komisji, aby rozważyła przedstawienie wniosku ustawodawczego, w którym usprawniono by przyjęcie skoordynowanych środków ochronnych wobec krajów wymienionych w wykazie, biorąc pod uwagę, że uznaniowe ich stosowanie przez poszczególne państwa członkowskie było mniej skuteczne niż oczekiwano; podkreśla w tym kontekście, że należy także uwzględnić wdrażanie porozumienia OECD/G20, w szczególności drugiego filaru;
6. przypomina swój wcześniejszy apel do Komisji o przedstawienie wniosku ustawodawczego w sprawie ogólnounijnego podatku u źródła w celu dopilnowania, by płatności otrzymane na terytorium Unii podlegały opodatkowaniu co najmniej raz przed jej opuszczeniem⁽²⁸⁾; wzywa Komisję do uwzględnienia w wyżej wspomnianym wniosku zdecydowanych środków zapobiegających nadużyciom;

⁽²⁶⁾ Komunikat Komisji z 18 maja 2021 r. zatytułowany „Opodatkowanie działalności gospodarczej w XXI wieku” (COM(2021)0251).

⁽²⁷⁾ Plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą.

⁽²⁸⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach, ust. 26.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

7. zauważa, że prosty, spójny i sprawiedliwy system podatkowy jest kluczowym czynnikiem zwiększającym konkurencyjność UE; ubolewa, że erozja bazy podatkowej i przenoszenie zysków nadal występują i zachętą do nich jest brak wspólnego podatku u źródła od płatności wychodzących do państw trzecich oraz brak wspólnych zasad i procedur, które zapewniłyby efektywniejsze opodatkowanie wewnątrzunijnych przepływów dywidend, należności licencyjnych i odsetek, w tym brak możliwej minimalnej efektywnej stawki podatkowej; podkreśla, że zajęcie się kwestią przenoszenia zysków powinno być jednym z głównych zadań UE w nadchodzących latach;

8. przypomina, że w kontekście europejskiego semestru i oceny krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności Komisja stwierdziła, że niezbędne są dalsze reformy, aby rozwiązać problem agresywnego planowania podatkowego w sześciu państwach członkowskich, w których brak stosowania podatków u źródła od płatności wychodzących lub ich ograniczone stosowanie mogą być nadużywane do agresywnego planowania podatkowego i nabywania korzyści umownych;

9. wzywa Komisję do nalegania na wdrożenie zaleceń w kontekście europejskiego semestru oraz oceny krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności w odniesieniu do agresywnego planowania podatkowego, a w szczególności płatności odsetek, opłat licencyjnych i dywidend;

10. podkreśla, że system obowiązujący na mocy dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych oraz dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych, w połączeniu z brakiem wspólnych zasad i procedur zapewniających opodatkowanie wewnątrzunijnych przepływów dywidend, odsetek i należności licencyjnych, może umożliwiać, by opuściły one UE nieopodatkowane i przepłynęły do krajów trzecich o niskich stawkach podatkowych, co prowadzi do znacznych strat w dochodach; podkreśla potrzebę zajęcia się tą kwestią przynajmniej za pomocą przepisów przeciwdziałających erozji bazy podatkowej;

11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia wspólnych i znormalizowanych ram opodatkowania u źródła, które upraszczają skomplikowaną sytuację inwestorów, powstrzymują wykorzystywanie istniejących umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i gwarantują, że wszystkie dywidendy, odsetki, zyski kapitałowe, opłaty licencyjne, płatności z tytułu usług świadczonych w ramach wolnych zawodów i odpowiednie płatności z tytułu umów generowane w UE są opodatkowane według efektywnej stawki;

12. przypomina swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu 11 września 2012 r. w sprawie przeglądu dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych; wyraża ubolewanie, że od 2012 r. negocjacje w sprawie przeglądu tej dyrektywy zostały zablokowane w Radzie z powodu rozbieżnych poglądów państw członkowskich na temat możliwości wprowadzenia skutecznej minimalnej stawki podatkowej dla opłat licencyjnych i odsetek; wzywa Radę, by szybko wznowiła i zakończyła negocjacje dotyczące dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych, uwzględniając wdrażany przez UE drugi filar;

13. zauważa, że brak minimalnej efektywnej stawki podatkowej w odniesieniu do dywidend wypłacanych akcjonariuszom tworzy warunki, które mogą sprzyjać unikaniu opodatkowania; wzywa Komisję do przeanalizowania tej kwestii i do oceny najlepszych wariantów legislacyjnych w celu rozwiązania tego problemu, w tym możliwości zmiany dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych;

14. przypomina, że niedawne badania⁽²⁹⁾ pokazują duże różnice w stosowaniu podatku u źródła w państwach członkowskich UE – jego stawki wynoszą od 0 do 35 % – i wskazuje, że stawki podatku u źródła w umowach podatkowych są często niższe od stawek standardowych;

15. zachęca wszystkie państwa członkowskie do zakończenia ratyfikacji wielostronnej konwencji służącej wdrożeniu środków związanych z konwencją podatkową w celu zapobiegania erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków („MLI”); wzywa Komisję do włączenia tych norm konwencji MLI do reformy unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych oraz jego kryteriów;

16. zachęca państwa członkowskie do przeglądu wszystkich umów podatkowych będących w mocy, podpisanych z państwami trzecimi, aby zapewnić zgodność z nowymi globalnymi normami; zwraca się do Komisji o zaproponowanie proporcjonalnych działań dla państw członkowskich dotyczących zawartych przez nie dwustronnych umów podatkowych w celu zapewnienia, by obejmowały one ogólne klauzule przeciwdziałania nadużyciom;

17. zwraca się do Komisji, by oceniła możliwości opracowania wytycznych UE dotyczących negocjowania umów podatkowych między państwami członkowskimi a krajami rozwijającymi się w świetle zasady podlegania opodatkowaniu zawartej w drugim filarze;

⁽²⁹⁾ M. Van 't Riet i A. Lejour, „A Common Withholding Tax On Dividend, Interest And Royalties In The European Union” [Wspólny podatek u źródła od dywidend, odsetek i należności licencyjnych w Unii Europejskiej], 2020 r.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

Zaostrzenie walki z arbitrażem dywidendowym

18. przypomina, że w październiku 2018 r. dochodzenie ujawniło, iż 11 państw członkowskich straciło nawet 55,2 mld EUR dochodów podatkowych w wyniku systemów cum-ex i cum-cum, a opublikowane w październiku 2021 r. nowe dochodzenie oszacowało straty dochodów publicznych w latach 2000-2020 na około 140 mld EUR; wyraża zaniepokojenie dalszym wykorzystywaniem tych systemów kosztem unijnych budżetów publicznych; wyraża zaniepokojenie informacjami na temat możliwego istnienia innych systemów o podobnie szkodliwych charakterze, takich jak cum-fake; zauważa, że niemiecki Trybunał Sprawiedliwości w Karlsruhe orzekł w lipcu 2021 r., że systemy cum-ex są nielegalne, a tym samym stanowią oszustwo podatkowe;

19. odnotowuje dochodzenie i sprawozdanie końcowe Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) w sprawie systemów odzyskiwania podatku cum-ex, cum-cum i żądania zwrotu podatku u źródła, zgodnie z wnioskiem Parlamentu; wzywa Komisję, by przeprowadziła ocenę dostępnych środków przeciwdziałania tym systemom, mianowicie możliwość powiązania żądania zwrotu podatku z wypłatą odnośnej dywidendy, w szczególności za pomocą unikalnego identyfikatora lub przez powierzenie jednemu podmiotowi w każdym państwie członkowskim odpowiedzialności za pobór podatku u źródła i wydanie odpowiedniego zaświadczenia podatkowego, by nie można było wielokrotnie ubiegać się o zwrot podatku od tej samej wypłaty oraz by administracje podatkowe mogły łatwo wykryć nadużywanie procedur wnioskowania o zwrot;

20. podkreśla, że doniesienia o cum-ex miały wpływ na integralność rynku i zaufanie inwestorów; wzywa Komisję, by zastanowiła się nad wnioskami zawartymi w sprawozdaniu końcowym ESMA w sprawie przeglądu rozporządzenia w sprawie nadużyć na rynku, by przeanalizowała, czy rozporządzenie to zostało naruszone, oraz by rozważyła, czy z tej perspektywy konieczne są zmiany w rozporządzeniu w sprawie nadużyć na rynku; podkreśla, że organy europejskie, w tym EUNB i ESMA, muszą wypełniać swoje obowiązki nadzorcze;

21. wzywa Komisję, by zaproponowała środki zacieśnienia współpracy i zwiększenia wzajemnej pomocy między organami podatkowymi, organami nadzoru rynku finansowego oraz, w stosownych przypadkach, organami ścigania w kwestii wykrywania i ścigania systemów odzyskiwania podatku u źródła; podkreśla zalecenie ESMA⁽³⁰⁾ dla Komisji dotyczące usunięcia obecnych ograniczeń prawnych w zakresie wymiany informacji między organami nadzoru rynku finansowego a organami podatkowymi; wzywa Komisję, by w przyszłych wnioskach ustawodawczych zapewniła podstawy prawne dla wymiany istotnych informacji między tymi organami, w szczególności w celu sygnalizowania podejrzanych działań;

22. podziela obawę ESMA, że systemy żądania zwrotu podatku u źródła rzadko mieszczą się wyłącznie w granicach UE⁽³¹⁾, i w związku z tym podkreśla znaczenie stałej współpracy międzynarodowej w tej kwestii;

23. podkreśla wysiłki Komisji i inicjatywy Parlamentu zmierzające do zacieśnienia współpracy podatkowej między państwami członkowskimi, takie jak program Fiscalis;

24. podkreśla, że chociaż dyrektywa Rady 2014/107/UE ułatwiła wymianę informacji, istnieją inne przeszkody w wykrywaniu systemów cum-ex i cum-cum, takie jak opóźnienia w rozrachunku transakcji na papierach wartościowych, zakres wymiany informacji o zyskach kapitałowych i niewystarczająca spontaniczna wymiana informacji; przypomina swoje zalecenia zawarte w rezolucji z dnia 16 września 2021 r. zatytułowanej „Wdrożenie wymogów UE dotyczących wymiany informacji podatkowych: postępy, wyciągnięte wnioski i przeszkody do pokonania”;

25. podkreśla, że należy wziąć pod uwagę rolę pośredników, i wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania odpowiednich środków, aby uniemożliwić im udział w ułatwianiu nadużyć podatkowych i unikaniu opodatkowania; przypomina, że w dyrektywie (UE) 2018/822 (DAC 6) wprowadzono zasady obowiązkowego ujawniania w odniesieniu do uzgodnień transgranicznych, tworząc obowiązek zgłaszania przez pośredników potencjalnie szkodliwych rozwiązań podatkowych; wzywa Komisję do oceny, w jakim stopniu przepisy te przyczyniły się do ujawnienia szkodliwych rozwiązań podatkowych, takich jak systemy cum-cum i cum-ex, oraz w jakim stopniu miały one skutek odstraszający;

26. wzywa Komisję, by rozszerzyła obowiązkową wymianę informacji na systemy arbitrażu dywidendowego i wszystkie informacje o zyskach kapitałowych, w tym o przyznaniu zwrotu podatku od dywidend i zysków kapitałowych; ponadto wzywa Komisję do oceny wpływu rozszerzenia wymogów sprawozdawczych na transgraniczne ustalenia dotyczące zarządzania aktywami klientów będących osobami fizycznymi, z uwzględnieniem spowodowanego przez nie obciążenia administracyjnego; podkreśla w tych ramach znaczenie dokładnych i kompletnych informacji na temat własności rzeczywistej;

⁽³⁰⁾ Sprawozdanie końcowe Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych z 23 września 2020 r. w sprawie przeglądu rozporządzenia MAR, pkt 624.

⁽³¹⁾ Ibidem, pkt 617.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

Zniesienie barier dla inwestycji transgranicznych na jednolitym rynku

27. przyjmuje z dużym zadowoleniem zamiar Komisji dotyczący przedstawienia do końca 2022 r. wniosku, w którym będzie ustanowiony wspólny i zharmonizowany system mający zastosowanie do opodatkowania u źródła wraz z mechanizmem wymiany informacji i współpracy między administracjami podatkowymi państw członkowskich; wzywa Komisję, by, przy poszanowaniu kompetencji UE, dążyła do niwelowania rozbieżności w stawkach podatku u źródła w UE;

28. wzywa, by taki wniosek uwzględniał potrzebę zharmonizowanego wdrażania, które powinno zastąpić umowy podatkowe między państwami członkowskimi; wzywa Komisję do opracowania wytycznych dla postanowień umownych, które mogłyby być stosowane przez państwa członkowskie w umowach dwustronnych z państwami trzecimi;

29. przypomina, że Komisja zobowiązała się dokończyć tworzenie unii rynków kapitałowych; wzywa Komisję, aby w związku z tym do 2022 r. przeprowadziła ocenę skutków wdrożenia środków zawartych w planie działania uruchomionym w 2019 r.;

30. zauważa, że zalecenie Komisji dotyczące wdrożenia dobrze funkcjonujących procedur w zakresie ulg od podatku u źródła lub, w razie braku takiej możliwości, ustanowienia szybkich i standardowych procedur zwrotu, które zostało wyrażone w zaleceniu Komisji z dnia 19 października 2009 r. w sprawie procedur w zakresie ulg w podatku u źródła, nie zostało dotychczas zadowalająco wdrożone przez państwa członkowskie;

31. wzywa Komisję do przedstawienia wspólnej i ustandaryzowanej procedury UE dotyczącej zwrotu podatku u źródła dla wszystkich państw członkowskich; podkreśla, że taka harmonizacja byłaby szczególnie pomocna dla inwestorów detalicznych, którzy często rezygnują z procedur zwrotu z powodu nadmiernego obciążenia wynikającego z tych rozbieżności, a tym samym lepiej zapewniałaby równe warunki działania;

32. wzywa Komisję, by wprowadziła w ramach tej harmonizacji między innymi przepisy o zwolnieniach podatkowych i prawach do odliczenia podatku, a także standardowy format i procedurę żądania zwrotu, i by zajęła się kwestią obecnego braku jednolitej definicji „beneficjenta rzeczywistego”, brakiem dostosowania terminów składania wniosków i zwrotu oraz barierami językowymi; podkreśla znaczenie zapobiegania możliwym oszustwom w nowych ramach;

33. uważa, że zwrot podatków u źródła jest procesem odbywającym się głównie w formie papierowej, co sprawia, że jest on nie tylko wolniejszy i bardziej uciążliwy dla podatników, utrudnia procedury zagranicznym inwestorom, ale także jest bardziej narażony na oszustwa; podkreśla, że właściwie funkcjonujące, łatwe w użyciu, szybkie, znormalizowane i cyfrowe procedury zwrotu podatku u źródła oraz lepsza współpraca między krajowymi administracjami podatkowymi mogą zmniejszyć obciążenie administracyjne, niepewność w inwestycjach transgranicznych i uchylanie się od opodatkowania, a jednocześnie przyspieszyć procedury zarówno dla inwestorów, jak i organów podatkowych, co stanowiłoby poprawę w stosunku do obecnej sytuacji;

34. z uwagą przyjmuje do wiadomości potencjał zwiększenia wydajności systemu podatków u źródła w każdym państwie przez zastosowanie technologii rozproszonego rejestru (DLT), ale także ułatwienia sprawniej realizacji procedur między różnymi systemami krajowymi i zapobieganiu nadużyciom; wzywa Komisję w tym względzie, aby wzięła pod uwagę istniejące w państwach członkowskich rozwiązania cyfrowe, aby oceniła jak wykorzystać technologie blockchain, by zapobiec unikaniu opodatkowania i uchylaniu się od opodatkowania, przy jednoczesnym poszanowaniu unijnych przepisów o ochronie danych, oraz by rozważyła ustanowienie projektu pilotażowego; podkreśla jednak, że sama technologia nie może w pełni rozwiązać problemów wynikających z braku wspólnych ram;

35. zwraca uwagę, że na mocy dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych oraz dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych stopniowo zniesiono podatki u źródła od dywidend, odsetek i należności licencyjnych wypłacanych między powiązаныmi spółkami w UE, które osiągają określone progi, aby zmniejszyć ryzyko podwójnego opodatkowania; zauważa, że od inwestorów poniżej tych progów nadal pobierane są podatki u źródła, a procedury zwolnienia z podatku lub ulgi podatkowej są w tym przypadku regulowane przez umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania;

36. z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję możliwość, by ustanowić pełnoprawny wspólny unijny system ulg od podatku u źródła, który mógłby być wiarygodnym rozwiązaniem w perspektywie długoterminowej; podkreśla, że przejście na tego rodzaju system nie może szkodzić walce z nadużyciami podatkowymi ani ułatwiać, bezpośrednio lub pośrednio, przenoszenia zysków do jurysdykcji o niskich stawkach podatkowych lub podwójnego nieopodatkowania; podkreśla, że w każdych okolicznościach warunkiem wstępnym do uzyskania ulgi u źródła musi być przestrzeganie przez państwo członkowskie prawa unijnego, które wdraża porozumienia zawarte w ramach szczeblu otwartych ram OECD/G20;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

37. przypomina o zasadzie OECD dotyczącej opodatkowania działalności gospodarczej w miejscu jej prowadzenia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeanalizowania innych możliwości, takich jak alternatywny system „zwolnienia w miejscu rezydencji”, w którym wszystkie podatki u źródła zapłacone państwu członkowskiemu źródła byłyby rekompensowane ulgą podatkową przez państwo członkowskie rezydencji podatkowej, w którym deklarowany jest dochód, co zagwarantuje, że nie dojdzie do podwójnego opodatkowania, i ograniczy ryzyko nadużyć;

38. odnotowuje inicjatywę OECD TRACE, która uprawnia upoważnionych pośredników do żądania zwrotu podatku u źródła od inwestycji portfelowych; przypomina, że tylko jedno państwo członkowskie wdrożyło TRACE; zachęca inne państwa do oceny wyników pod względem ograniczenia obciążenia administracyjnego, wpływu na dochody podatkowe i ryzyka oszustw podatkowych;

o

o o

39. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
